

Ontdrukken

Na maanden in en uit het water, dachten Skubba en Fred dat ze alles van duiken kenden. Ze herkenden dieren, konden foto's nemen, een voorwerp zoeken, ... en dat allemaal onder water. Dat was natuurlijk niet waar. Het leuke aan duiken was dat er een nieuwe wereld voor je open ging en dat die wereld heel groot was. Zo zouden ze vandaag droog duiken.

Skubba dacht dat ze zouden zien hoe je met een droogpak dook. Hij had gelezen dat zo'n pak bestond, maar Fred zei dat dit niet kon omdat jeugddivers niet met zo'n pak doken. Het moest iets anders zijn.

Ze reden een grote poort binnen en wandelden naar een groot gebouw. Het gebouw hing vol met foto's van duikers en dokters. Ze kregen iets te drinken en daarna uitleg over wat er hier gebeurde. In het gebouw stonden grote, metalen kamers die onder druk gezet konden worden. Op die manier konden mensen 'duiken' zonder in het water te moeten. De bedoeling was echter niet om duikers onder druk te zetten, maar om ze juist geleidelijk aan, te 'ontdrukken'. Daarom noemden deze kamers decompressiekamers.

De jeugddivers begrepen het niet goed. De dokter vooraan nam een fles water en vroeg of er iemand bubbels zag. Niemand. Hij stapte met de fles naar een machine om limonade te maken en deed er gas in. Iedereen zag de bubbels. Hij sloot de fles. "Wat zal er gebeuren als ik de fles open draai?", vroeg hij. "Bubbels", riepen ze samen. "Juist, maar als ik de fles traagjes opendraai, dan gebeurt er niets. Kijk maar", sprak hij. En inderdaad, er waren geen bubbels te zien, zelfs niet als hij de dop er af haalde.

"Wel als een duiker diep duikt, veel dieper dan jullie, en daar lang blijft, dan wordt hij een beetje als deze fles spuitwater. Wil hij zonder belletjes boven komen, dan moet hij traag stijgen en trappen maken. Maar soms gaat het verkeerd en dan helpen wij hem. Het is alsof we de fles sluiten en dan traagjes aan weer open doen zodat er geen belletjes ontstaan". Fred knikte, maar Skubba keek door het raam naar de kamers. Zou het eng zijn daarbinnen?

Na de uitleg mochten ze allemaal in de decompressiekamer. De dokter deed de zware deur dicht en sprak dan in een oud uitzijnde telefoon. "Iedereen klaar? Ze gaan ons onder druk zetten. Begin al met het klaren van de oren", raadde hij hen aan. Plots werd het warm in de kamer. De dokter vertelde dat dit kwam omdat de lucht samengedrukt werd. Na een tijdje vertelde hij dat ze nu op 5 meter waren. Dit was de eerste duik met alle jeugddivers samen en ook de eerste van Fred. Wat raar.

Ze keken door de raampjes naar de mensen die voor een groot bord zaten en allerlei hendels bedienden. De dokter legde uit

dat er in deze kamer ook een ziekenhuisbed kon staan. Sommige patiënten genazen sneller in een drukkamer. Gelukkig, want zo kon deze installatie goed gebruik worden omdat er niet veel duikers naar hier moeten komen om te genezen. Want duiken is veilig als je het goed en juist doet.

"En nu terug naar boven". Even dook er mist op in de kamer en voelde het frisjes aan, maar al snel waren ze terug aan de 'oppervlakte'. De deur van de droge duikboot ging open en toen stapten de eersten naar buiten.

Skubba vond het wel leuk, maar in water duiken veel leuker. Hij moest Fred aanporren, + want die wou er nog niet uit. Fred vond alles interessant en dit droog duiken was iets voor hem. "Kan je dit leren?", vroeg hij.

■

PATRICK VAN HOESERLANDE

Cartoon: Peter Bostesels.